Kız ve Küçük Baykuş

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Baykuş

Aysel Banu YAVUZAL

Maya geniş, açık yerleri severdi. Güneşli bir sabah sarı tişörtünü, mavi tulum şortunu ve kırmızı spor ayakkabılarını giydi. Küçük yeşil sırt çantasına bir defter ve bir atıştırmalık koydu. Büyükannesi Rosa, lavanta rengi bir hırka ve kanvas bir güneş şapkası giymişti. Büyük bir çayırı ziyarete gidiyorlardı. Maya'nın koyu kahverengi gözleri merakla parlıyordu.

Çayır altın bir deniz gibi uzanıyordu. Uzun otlar esintide dalgalanıyor, gökyüzü kocaman ve masmaviydi. Büyükanne Rosa, "Burası özel bir yer. Burada birçok hayvan yaşıyor," dedi. Maya parmaklarını yumuşak otların üzerinde gezdirdi. Otların arasında küçük bir patika gördü ve nereye gittiğini merak etti. Yürürken kıvırcık siyah saçları zıplıyordu.

Aniden Maya bir toprak yığınının yanında küçük, kum kahverengi bir şey fark etti. Büyük, yuvarlak sarı gözleri ve uzun ince bacakları vardı. Gagasında küçük bir ot parçası tutuyordu. "Büyükanne, bak!" diye fısıldadı Maya. Büyükanne Rosa gülümsedi. "Bu bir kazıcı baykuş. Yerdeki oyuklarda, yani yuvalarda yaşarlar." Maya sırıtınca çilleri dans ediyor gibiydi.

Küçük baykuş başını yana eğdi. Maya hiç kıpırdamadan oturdu. Baykuş yaklaşmak için zıpladı, sonra yuvasına koştu. "Utangaç," dedi Büyükanne Rosa. "Ama meraklı da." Maya bekledi. Kısa süre sonra iki yuvarlak sarı göz dışarı baktı. Baykuş gözlerini kırptı. Maya da karşılık verdi. İçinde sıcak bir duygu hissetti. Bu küçük baykuşla arkadaş olmak istiyordu.

Ertesi gün Maya çayıra tek başına döndü, ama Büyükanne Rosa uzaktan izliyordu. Baykuşu çizmek için bir defter getirmişti. Ona Pip adını verdi. Pip yuvasından çıktı ve bir uzun bacağından diğerine zıplayarak küçük bir dans yaptı. Maya kıkırdadı. "Çok komiksin, Pip!" dedi. Pip gülümsüyor gibiydi.

Pip, Maya'ya nasıl saklandığını gösterdi. Kum kahverengi tüylerini yassılaştırdı ve hiç kıpırdamadan durdu. Tıpkı bir toprak parçasına benziyordu. "Vay canına, saklanmakta çok iyisin!" dedi Maya. Sonra Pip otların arasında hızla koştu, uzun bacakları küçük sırıklar gibiydi. Maya ona yetişmeye çalıştı ama Pip çok hızlıydı. Gülerek yumuşak toprağa yığıldı.

Pip, Maya'yı başka bir yuvaya götürdü. "Bu arkadaşının evi mi?" diye sordu. Pip cıvıldadı. Maya ikinci bir baykuşun dışarı baktığını gördü. Onun da aynı yuvarlak gözleri vardı. "Burada daha çok baykuş var!" dedi. Büyükanne Rosa ona kazıcı baykuşların gruplar halinde yaşadığını söylemişti. Maya onları gördüğü için kendini şanslı hissetti. Defterine iki baykuşun resmini çizdi.

Maya bir şey fark etti. Çayırın kenarına yakın büyük bir makine park etmişti. Toprağı kazabilecek gibi görünüyordu. Kaşlarını çattı. "Yuvana zarar verir mi, Pip?" diye sordu. Pip başını yana eğdi ve gözlerini kırptı. Maya endişelendi. Büyükanne Rosa'ya koştu. "Büyükanne, ya yuvaları kazarlarsa?" diye sordu.

Büyükanne Rosa Maya'nın yanına diz çöktü. "Birçok insan burada kazıcı baykuşların yaşadığını bilmiyor," dedi nazikçe. "Bu çimenli yuvaların özel olduğunu anlamayabilirler." Maya geniş çayıra baktı. Pip'in yuvarlak gözlerini ve komik dansını düşündü. "Onları korumalıyız," dedi. Sesi kısıktı ama kararlıydı.

Maya'nın bir fikri vardı. Herkese baykuşları anlatacaktı. Pip'in resmini çizdiği büyük bir afiş yaptı ve üzerine "Kazıcı Baykuşlarımızı Koruyalım!" yazdı. Şunları ekledi: "Bu baykuşlar yerdeki oyuklarda yaşar. Lütfen burada kazmayın." Afişi Büyükanne Rosa'ya gösterdi, o da gülümsedi. "Bu harika bir başlangıç," dedi.

Maya afişini okula götürdü. Sınıfının önünde durdu ve onlara Pip'ten bahsetti. Çizimlerini gösterdi. "Kazıcı baykuşların açık çayırlara ihtiyacı var," dedi. "Araziyi güvende tutarak yardımcı olabiliriz." Arkadaşları sorular sordu. Maya hepsini yanıtladı. Gurur duydu. Öğretmeni, "Birlikte daha çok afiş yapabiliriz," dedi.

Maya'nın arkadaşları yardım etti. Afişler yapıp kasabanın dört bir yanına astılar. Ailelerine anlattılar. Maya'nın annesi ve babası dinledi. Çayır hakkında bilgi almak için belediyeyi aradılar. Belediye baykuşları korumak için bir tabela koymaya karar verdi. Maya mutluydu. Nezaket ve ekip çalışmasıyla bir fark yaratmıştı.

Maya, Büyükanne Rosa'yla çayıra geri döndü. Arkadaşlarını getirdi. Sessizce durup baykuşları izlediler. Pip dışarı çıktı ve mutlu dansını yaptı. Maya'nın arkadaşları hafifçe alkışladı. "Çok tatlı!" diye fısıldadılar. Maya gülümsedi. Yuvaların şimdilik güvende olduğunu biliyordu. Pip'e her zaman yardım edeceğine söz verdi.

Büyükanne Rosa, kazıcı baykuşların yeraltında yaşadıkları için sıra dışı olduklarını açıkladı. "Çoğu baykuş ağaçlarda yaşar," dedi. "Ama bu küçüklerin açık alanlara ihtiyacı var." Maya başını salladı. Yerdeki bir oyuk olsa bile her yuvanın önemli olduğunu anladı. Pip'e baktı ve sıcak bir dostluk hissetti.

Maya ve Pip en iyi arkadaş oldular. Onu sık sık ziyaret etti. Bazen defterini getirip onu çizdi. Bazen sadece oturup izledi. Pip ona küçük bir ot parçası getirip ayaklarının dibine bırakırdı. Maya güler ve başını nazikçe okşardı. Sözsüz anlaşıyorlardı.

Maya diğer baykuşlara da yardım etmeye söz verdi. Tanıştığı herkese kazıcı baykuşları ve onların özel yuvalarını anlattı. Küçük eylemlerin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Geniş çayır güvende kaldı ve Pip'in yuvarlak sarı gözleri mutlulukla parladı. Maya'nın içi sevinçle doluydu. Sıra dışı yaşam alanlarının korunmayı hak ettiğini ve dostluğun en beklenmedik yerlerde büyüyebileceğini öğrenmişti.